II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. szeptember 6.

az Olaszország által a szabályozott értékpapírpiacokon jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2005) 3302. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/638/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy az említett rendelkezéseknek megfelelően tegyék meg észrevételeiket [1],

mivel:

I. AZ ELJÁRÁS

(1) Az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjának 2003. október 2-i 229. számában való közzététellel Olaszországban hatályba lépett a 2003. szeptember 30-i 269. számú (DL 269/2003) törvényerejű rendeletet („Sürgős intézkedések a fejlődés ösztönzésére és az állami költségvetés működési folyamatának korrigálására”), amelyet ezt követően a november 24-i 326. sz. törvénnyé alakítottak és az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjának 2003. november 25-i 274. számában közzétettek. A DL 269/2003 12. cikke úgy rendelkezik, hogy az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások működési eredményére kivetett közvetlen helyettesítő adó kulcsa 5 %, a rendes, nem specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó 12,5 % helyett.

(2) A Bizottság – hogy a Szerződés 87. cikke szerint megbizonyosodjék az intézkedés esetleges támogatási jellegéről – 2003. október 22-i levelében (D/56756) felszólította az olasz hatóságokat, hogy adjanak felvilágosítást az említett ösztönzőkről és hatályba lépésükről. Ugyanebben a levélben a Bizottság emlékeztette Olaszországot, hogy minden a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében támogatásnak minősülő intézkedésről még végrehajtása előtt tájékoztatni kell a Bizottságot.

(3) Az olasz hatóságok 2003. november 11-i (A/37737) és november 26-i levelükben megküldték a kért tájékoztatást. A Bizottság 2003. december 19-én (D/58192) újfent emlékeztette Olaszországot kötelezettségeire, amelyek a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése alapján hárulnak rá, és felszólította az olasz hatóságokat, hogy tájékoztassák az ösztönzők esetleges kedvezményezettjeit a Szerződés és a 659/1999/EK tanácsi rendelet [2] 14. cikkében leírt következményekről, amennyiben bebizonyosodna, hogy az említett ösztönzőket jogszerűtlenül léptették hatályba, a Bizottság előzetes engedélye nélkül.

(4) 2004. május 11-i levelében (SG 2004 D/202046) a Bizottság értesítette Olaszországot arról a 2004. május 7-i döntéséről, hogy megindítja az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében említett eljárást az Olasztország által a tárgyalt ügyben nyújtott adózási ösztönzők ügyében.

[1] HL C 225., 2004.9.9., 8. o.

[2] HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

(5) Az olasz hatóságok 2004. július 14-i (A/35463) levelükben megtették észrevételeiket.

(6) A Bizottság döntése, mely szerint megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást 2004. szeptember 9-én megjelent az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában ([3]) és Bizottság egyben felhívja az érdekelt feleket észrevételeik megtételére a megjelenéstől számított egy hónapon belül.

(7) 2004. szeptember 16-án és 27-én két találkozóra került sor a Bizottság és az olasz adóhivatal képviselői között, hogy megvizsgálják az intézkedés néhány szempontját.

(8) A 2004. október 7-i (A/37679) levélben beérkeztek az olasz megtakarítás-kezelő társaságok szövetségének (Associazione delle società di gestione del risparmio italiane, a továbbiakban: Assogestioni) észrevételei. A Bizottság 2004. október 28-i (D/57696) levelében továbbította ezeket az olasz hatóságoknak. Az olasz hatóságok 2004. december 6-i (A/39479) levelükben elküldték a továbbított észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket.

(9) Az Assogestioni 2005. február 18-i (A/31490) levelében további észrevételeket tett, kiegészítendő a 2004. október 7-én már elküldötteket. A Bizottság 2005. február 24-i (D/51366) levelében ezeket is továbbította az olasz hatóságoknak. Az olasz hatóságok 2005. április 4-i (A/32813) levelükben elküldték a továbbított észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket.

(10) A 2005. február 28-i (A/31724) levélben beérkeztek az Európai Alapkezelők Szövetségének (European Federation of Investment Funds and Companies, a továbbiakban: FEFSI) észrevételei. Minthogy ez utóbbi észrevételek a megállapított beküldési határidőn (ld. 6. pont) túl érkeztek be, és hasonlítanak az Assogestioni által küldött észrevételekhez, nem továbbították őket Olaszországnak és nem vették figyelembe őket ennek a határozatnak a meghozatalánál.

II. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

Áttekintés

(11) A DL 269/2003 12. cikke adózási ösztönzőket juttat az olasz jog által szabályozott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (a továbbiakban: befektetési eszközök). Különösen is úgy rendelkezik, hogy – attól az adóévtől fogva, amikor bizonyos feltételek teljesülnek – az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (a továbbiakban: specializálódott befektetési eszközök) működési eredményére kivetett közvetlen helyettesítő adó kulcsa 5 %, a rendes 12,5 % helyett. A kollektív befektetések megadóztatásának olasz rendszerében a kérdéses adót a kollektív befektetési vállalkozások általában évente fizetik be; az adóalap a vagyonuk naponta regisztrált értéke éves növekedésének megfelelő bevételből („működési eredmény") származik. Ily módon azt az esetleges értéknövekedést adóztatják meg, amelyet az ilyen befektetési eszközökbe fektetők érnek el. Ennek a rendszernek köszönhetően a befektetőknek nem kell az ilyen befektetésekből származó jövedelmek kifizetésekor újabb adókat fizetniük.

(12) Az intézkedés módosítja az Olaszországban a különféle befektetési eszközök tőkejövedelmére alkalmazandó adójogszabályokat, köztük az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvvel ([4]) szabályozott nyíltvégű befektetési alapokra vonatkozókat, a történelmi luxemburgi alapokra vonatkozókat, a változó alaptőkéjű befektetési társaságokra (VABT) vonatkozókat, és a nyíltvégű befektetési alapokra vonatkozókat, amint ez az ilyen befektetési eszközökre vonatkozó jogszabályokban le van fektetve. Az érintett törvények rendelkezései pontosabban a következők:

a) a nyíltvégű befektetési alapok működési eredményének adózásáról szóló, 1983. március 23-i 77. törvény 9. és 10ter cikke;

b) a bizonyos befektetési alapok, köztük az úgynevezett „történelmi luxemburgi alapok" működési eredményének adózásáról szóló, 1983. szeptember 30-i 512. sz. törvényerejű rendelet 11a. cikke;

c) a zártvégű befektetési alapok működési eredményének adózásáról szóló, 1993. augusztus 14-i 344. törvény 11. cikke;

d) a VABT-ok működési eredményének adózásáról szóló, 1992. január 25-i 84. sz. törvényerejű rendelet 14. cikke;

e) az olaszországi székhelyű befektetők tőkejövedelmének és egyéb jövedelmeinek adózásáról szóló 1997. november 21-i 461. sz. törvényerejű rendelet 7. és 9. cikke

f) a nyugdíjalapok tőkejövedelmének adózásáról szóló, 1993. április 21-i 124. sz. törvényerejű rendelet 14. cikke.

(13) A kérdéses befektetési eszközök a következők: átruházható értékpapírokba való kollektív befektetések, vagyis több befektető (ún. „részvényesek" vagy „jegyzők") érdekeltségébe

([3]) Ld. 1. lábjegyzet.

([4]) HL L 375., 1985.12.31., 3. o.

tartozó jegyzett vagy nem jegyzett társaságok kötvényei, részvényei és más értékpapírjai vagy igazolásai. A befektetési eszközök mind jogi személyiség nélküli, vagyoni szempontból önálló kezelőtársaság által kezelt szerződéses befektetési alapok (pl. *unit trust* vagy közös befektetési alap), mind vállalati formájú befektetési alapok (pl. VABT) ([5]), mind nyugdíjalap ([6]) jogi formában létezhetnek. A befektetési eszközök által megjelenített befektetési eszközök „nyílt végű" és „zárt végű" ([7]) befektetési alapokra oszlanak.

(14) A DL 269/2003 12. cikke megállapítja, hogy az intézkedés hatályba lépésekor folyó adóévtől kezdődően a törvény által érintett specializálódott befektetési eszközök – a vagyonuk naponta regisztrált értékének éves növekedéséből adódó – saját működési bevételük után 5 % helyettesítő adó befizetésére kötelezettek, 12,5 % helyett.

(15) A DL 269/2003 12. cikke szerint specializálódott befektetési eszköznek minősül:

a) az a befektetési eszköz, amelynek szabályzata kifejezetten kimondja, hogy vagyona nem kevesebb mint kétharmadát az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fekteti, és

b) az a befektetési eszköz, amelynek a fent említett az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fektetett befektetéseinek értéke – az alap létrehozásától vagy szabályzatának a törvényi rendelkezéshez történő igazításától számított egy év leteltével – a vagyon értékének egy naptári év során nem kevesebb, mint kétharmadára rúg, az előbb említett időszakra következően legalább azon napok egyhatodában ([8]), amelyeken az alapot forgalmazták, amint az az alap megfelelő időszaki mérlegeinek alapján megállapítható.

([5]) A VABT (vállalati formájú alapok) és a szerződéses típusú befektetési alapok közötti fő különbség a befektetett tőke és az alaptőke közötti vagyoni elválasztás hiánya. A VABT tulajdonrészei (részvények) egyszersmind ugyanannak a társaságnak az alaptőkéjét is jelentik.

([6]) A nyugdíjalapok működési bevételei adójának mértékét a DL 269/2003 12. cikk nem csökkenti közvetlenül, amennyiben azok más, speciális adójogszabályok alanyai. Mindazonáltal azok a nyugdíjalapok, amelyek specializálódott befektetési eszközökbe fektetnek, egyedi adóhitelhez jutnak, amely lehetővé teszi számukra, hogy a specializálódott befektetési eszközökből származó bevételeik után az egyedi, 5 %-os adómértéket élvezzék.

([7]) A nyílt végű és zárt végű alapok között az a különbség, hogy utóbbiaknál az alapító okmányban az alap által kibocsátott befektetési jegyek számát meghatározzák bizonyos számú évre, így a részvényes nem kérheti bármikor befektetési jegyei visszatérítését, és az új befektetési jegyek kibocsátása is korlátozott. A nyílt végű alapokra egyik ilyen korlátozás sem érvényes (ld. a Banca d'Italia, az olasz nemzeti bank elnökének 2003. augusztus 27-i rendeletét („Provvedimento del Governatore 27 agosto 2003"), amely úgy módosítja az ÁÉKBV-kre vonatkozó előző, 1999. szeptember 20-i rendeletet, hogy azt a 2003. január 31-i 47. sz. rendeletben kibocsátott, zárt végű alapokra vonatkozó szabályozáshoz igazítja.

([8]) Ezt a határt a zártvégű alapok esetében 2 hónapban határozták meg.

(16) A DL 269/2003 12. cikke értelmében kis és közepes tőkeértékű vállalkozásnak minősül az, amelynek piaci kapitalizációja nem haladja meg a 800 millió eurót, amelyet a vállalat minden naptári negyedév ([9]) utolsó kereskedési napján érvényes tőzsdei értékének alapján határoznak meg.

(17) Az intézkedést attól az adóévtől számítják, amelyben a befektetési eszköz szabályzatát a törvényhez igazították, vagy – új eszköz létrehozásakor – annak megindulásától. Ily módon kifejezetten megállapítják azt a kötelezettséget, hogy az ilyen befektetési eszköz vagyonának legalább kétharmadát az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fekteti.

(18) Az intézkedés minden olasz kollektív befektetési eszközre vonatkozó rendelkezést módosít. Ezek lehetnek Olaszországban kezelt befektetési eszközök, vagy az olasz jog alapján kezelt befektetési eszközök, amelyek Olaszországban az ilyen befektetési eszközök által termelt működési bevételre kivetett helyettesítő adó hatálya alá tartoznak (Olaszországban helyettesítő adó alá tartozó befektetési eszközök) vagy pedig külföldiek és az olasz jegyzőknek kifizetett bevételre kivetett adó hatálya alá tartoznak. A rendelkezés valójában ugyanezzel a hatással a 85/611/EGK tanácsi irányelvvel szabályozott külföldi befektetési eszközökre (harmonizált külföldi ÁÉKBV-k) ([10]) alkalmazandó adózási normákat is módosítja, amelyek működési eredményét olasz befektetőknek fizetik ki vagy amelynek befektetési jegyeit olasz befektetési eszközök ([11]) birtokolják.

(19) Az intézkedés hatásainak, és annak a módnak jobb megértéséért, ahogyan az az adócsökkentést a nem specializálódott eszközökre és más részvényesekre is kiterjeszti, egyenként meg kell vizsgálni a befektetési eszközökből származó tőkejövedelmekre és a részvényesekre vonatkozó különféle adózási rendelkezéseket, amelyeket a DL 269/2003 módosít. Ilyen célból célszerű különbséget tenni a *„pénzügyi közvetítőként működő befektetési eszközök, amelyek jövedelme Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartozik"* és a *„helyettesítő adó hatálya alá tartozó befektetési eszközök, amelyek más befektetési eszközök részvényeseiként működnek"* között, mivel ugyanazon befektetési eszköz működhet mind pénzügyi közvetítőként (pl. átruházható értékpapí-

([9]) Egy társaság kis vagy közepes tőkeértékűnek minősülhet egy vagy több naptári negyedévben, forgalmazott részévényei áringadozásának függvényében.

([10]) Az intézkedés nem befolyásolja közvetlenül azon külföldi befektetési eszközök adózását, amelyek nem tartoznak a 85/611/EGK irányelv hatálya alá.

([11]) Pontosabban, miközben a külföldi ÁÉKBV-k, amelyek működési eredményüket egyes olasz befektetőknek fizetik ki, a kifizetés helyén alkalmazzák az olasz forrásadót, az olasz befektetési eszközök által az ÁÉKBV-k jegyzésével elért működési eredményrész a kettős adóztatás miatt könnyítésre jogosít, az ilyen külfödi ÁÉKBV-kből származó működési eredmény felosztása által.

rokba fektet be), mind jegyző-részvényesként (pl. más befektetési eszközökbe fektet be). A befektetési eszközökre alkalmazható helyettesítési adó alól mentesített más befektetői bevételeket külön fejezetben tárgyaljuk.

Az olyan pénzügyi közvetítőként működő befektetési eszközök jövedelmének adózása, amelyek Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartoznak

(20) Az általános rendelkezés szerint a befektetési eszközök nem jövedelemadó-kötelesek. Mindazonáltal a befektetési eszközöknek minden működési bevételük után általában 12,5 %-os helyettesítő adót kell fizetniük, amelyet ezek nettó működési eredményéből számítanak ki. Általában ez egy végleges adó, amely helyettesít minden a befektetési eszköz által a kifizetett jövedelmeket terhelő további adót.

(21) A működési eredményt a következőképpen határozzák meg: az alap – visszatérítésekkel és az év során esetlegesen kifizetett bevételekkel növelt, elkülönített helyettesítő adót magába foglaló – év végi nettó vagyonából levonják a következőket: az alap év eleji nettó vagyona, a befektetési alapokban való részesedésből származó – helyettesítő adó hatálya alá tartozó – bevételek, valamint forrásadó alá tartozó és nem tartozó jövedelmek ([12]).

(22) A DL 269/2003 12. cikke módosítja az általános adózási szabályokat, mivel a specializálódott befektetési eszközök működési bevételére 5 %-os helyettesítő adót vet ki.

Az olyan más befektetési társaságokban részvényes befektetési eszközök adózása, amelyek a helyettesítő adó hatálya alá tartoznak

(23) Az általános rendelkezés alapján a befektetési eszközök által minden, saját jegyzőknek (ideértve más befektetési eszközöket is) kifizetett, Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartozó bevétel mentes a további adózás alól. A vizsgált rendelkezés megtartja ezt a specializálódott befektetési eszközöktől (amelyekre csökkentett, 5 %-os helyettesítő adó-kulcs vonatkozik) származó bevételekkel kapcsolatos mentesítő intézkedést. A rendelkezés ezen kívül csökkenti az Olaszországban a helyettesítő adótól mentes, külföldi specializálódott befektetési eszközökben való részesedésből eredő nem specializálódott befektetési eszközök jövedelmének tényleges adóját, hiszen azt a helyettesítő adó 5 %-os kulcsával azonos mértékűre módosítja ([13]).

Az olyan befektetési eszközök által elért vagy egyéb jegyzőiknek kifizetett működési bevételek adózása, amelyek nem tartoznak a helyettesítő adó hatálya alá

(24) A külföldi vagy olasz befektetési eszközök által az olasz jegyzőknek kifizetett jövedelmek Olaszországban nem alanyai további adózásnak, hiszen már a befektetési eszköznél megadóztatták őket (forrásadó). Mindamellett ha a jegyző kereskedelmi tevékenységet folytató vállalat, akkor a bevételek a vállalat jövedelmének részét képezik, és így 33 %-os adót kell fizetni utánuk. Az ilyen kedvezményezett vállalkozásokat 15 %-os adójóváírással kompenzálják, ami teljesen ellensúlyozza a tőkejövedelem kettős adóztatását. Az intézkedés teljes mértékig megerősíti az említett adójóváírást, akkor is, ha a jövedelmek specializálódott befektetési eszközökből származnak ([14]).

(25) Az olasz Jövedelemadó Törvény (TUIR – Testo unico delle imposte sui redditi) 18. cikke alapján a külföldi befektetési eszközök által olasz befektetőknek kifizetett bevételek 12,5 %-os forrásadóra kötelezettek. Az intézkedés 5 %-ra

([12]) A 77/1983. sz. törvény 10ter cikke szerint a 85/611/EGK tanácsi irányelvvel nem szabályozott külföldi befektetési eszközökből származó jövedelmek a nettó vagyon részét képezik, mivel nem forrásadó-kötelesek.

([13]) Általános szabályként azon működési eredménynek csak 40 %-át adóztatják meg Olaszországban, amelyet egy olasz befektetési eszköz külföldi befektetési eszközben való részesedésével szerez. Ez azt jelenti, hogy egy olasz befektetési eszköznek a külföldi befektetési eszközből származó jövedelme valójában 5 %-os adókulcs alá esik (a jövedelem 40 %-ának 12,5 %-os adója 5 %-os adókulcsnak felel meg). Továbbá ha a csökkentett, 5 %-nak megfelelő szintű adó hatálya alá tartozó, specializálótott befektetési eszközökből származó tőkejövedelmek összességét kivonjuk a befektetési eszközök működési eredményéből, az intézkedés biztosítja az egyenlő bánásmódot a specializálódott befektetési eszközökbe való befektetéseknél, függetlenül attól, hogy az olasz vagy külföldi.

([14]) A DL 269/2003 12. cikke megtartja az aktuális 15 %-os adójóváírást, azért, hogy elkerülje, hogy a specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó 5 %-os csökkentett adókulcs a vállalkozásként működő jegyzőnél feljebb emelkedjék. Ez utóbbi valóban magasabb elvonást eredményezne, ha – a 15 % helyett – a jóváírást 5 %-ra korlátoznák (amely egybeesik a befektetési eszköz által befizetett helyettesítő adó kulcsával). Alapjában véve a 15 %-os adójóváírás lehetővé teszi, hogy a jegyző szintjén elkerüljék a magasabb adózást, mivel az összesített elvonást 5 %-on hagyja. Mindazonáltal azt elkerülendő, hogy – amennyiben csak 5 %-os adót fizettek be – a jegyzők igazságtalanul jussanak 15 %-os adójóváíráshoz, az intézkedés megállapítja, hogy az adójóváírás arra a részre korlátozódik, amelyre nem vonatkozik az elért működési eredményre vonatkozó helyettesítő adó, vagyis 9 %-ra, amiért is nem lehet abban az adóévben visszatéríteni vagy adócsökkentési célokra felhasználni, amelyben a jövedelmet elérték. Végül, a befizetett forrásadó kompenzálására az olasz jog előírja a külföldi (nem letelepedett) befektetőknek egy összeg befizetését, akik az Olaszországban adóköteles azon befektetési eszközök befektetési jegyeit jegyezték, amelyek a befektetési eszközök által kifizetett bevétel 15 %-ának megfelelő visszatérítésre jogosultak, a korábban befizetett adó ellentételezésére. A rendelkezés 6 %-ra korlátozza a visszatérítést, amelnnyiben a bevételeket a helyettesítő adó hatálya alá tartozó specializálódott befektetési eszközök fizetik ki, amelynek kulcsa 5 % csökken a DL 269/2003 12. cikkének megfelelően.

csökkenti a forrásadót, amennyiben a bevételeket specializálódott befektetési eszközök fizetik ki. Ez a rendelkezés biztosítja az egyenlő bánásmódot a külföldi és az olasz befektetési eszközök befektetési jegyeinek jegyzői között.

(26) Az ilyen befektetési eszközök befektetési jegyeit birtokló nyugdíjalapoknál a befektetési eszközök által elért jövedelmek a működési bevételhez tartoznak. Az ilyen bevételek után ezen kívül 11 %-os kulcsú helyettesítő adót kell befizetni. A nyugdíjalapok által elért eredmény kettős adóztatásának elkerülése végett az ilyen nyugdíjalapok által befizetendő helyettesítő adó után a bevétel 15 %-ának megfelelő adójóváírást rendeltek el. Az intézkedés a specializálódott befektetési eszközökre érvényes új, csökkentett adózási rendszert a nyugdíjalapokra vonatkozó adózási jogszabályokhoz igazítja.

(27) A specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó helyettesítő adó-csökkentéssel párhuzamosan a rendelkezés 6 %-ra csökkenti az olasz specializálódott befektetési eszközöktől származó bevételekkel kapcsolatos adójóváírást. Ezen kívül a DL 269/2003 12. cikke úgy rendelkezik, hogy a nyugdíjalapok vagyonának a külföldi specializálódott befektetési eszközök által generált része után a normális 11 % helyett 5 %-nak megfelelő helyettesítő adót kell fizetni ([15]).

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

(28) A hivatalos eljárás megindításakor a Bizottság úgy vélte, hogy az intézkedés minden olyan feltételnek megfelel, amelynek alapján az a specializálódott befektetési eszközök és a kis és közepes kapitalizációjú társaságok – amelyeknek részvényeit ezek a specializálódott eszközök birtokolják – javára nyújtott állami támogatásnak minősülhet a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint, miközben nem támasztott kétségeket a specializálódott befektetési eszközök jegyzőinek nyújtott adókedvezménnyel kapcsolatban, amennyiben az egy minden befektetőre érvényes intézkedést takar.

(29) Miután kétségei ébredtek azzal kapcsolatban, hogy esetleg a specializálódott befektetési eszközök javára szóló támogatásról lenne szó, a Bizottság ez utóbbiakat a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozásoknak" minősítette, amennyiben vagy társasági formában működnek és mint olyan gazdasági egységek, vagy elkülönített vagyonok, amelyeket a befektetési piacon versenyző vállalkozások kezelnek. Másodszor a Bizottság észrevette, hogy a specializálódott befektetési eszközök vagy közvetlenül húznak hasznot a csökkentett adókulcsból, vagy közvetett módon részesülnek a kiegészítő tőkebefektetések pozitív hatásaiból azon adócsökkentés által, amelyet az intézkedés a jegyzőknek lehetővé tesz, amikor elsősorban az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba fektetnek. A Bizottság ezen kívül megállapította, hogy a kérdéses kedvezmények nem állnak arányban az ilyen eszközök által birtokolt kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeinek számával, hanem kizárólag specializálódott befektetési társaság státusuktól függ.

(30) A kis és közepes kapitalizációjú társaságok kapcsán a Bizottság rámutatott, hogy az intézkedés közvetett kedvezményt jelent azoknak a vállalkozásoknak, amelyek részvényeit specializálódott befektetési eszközök birtokolják, hiszen ennek hatásaként megnövekszik a likviditásuk, amelynek köszönhetően könnyebben jutnak tőkéhez. A kedvezmény attól a státusuktól függ, hogy egy szabályozott európai értékpapírpiacon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok, és nem az eredményüktől, sem más feltételektől vagy az általuk végrehajtott beruházásoktól.

IV. OLASZORSZÁG ÉS A HARMADIK ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

(31) Észrevételeikben mind Olaszország, mind az Assogestioni hangsúlyozta, hogy a kérdéses befektetési eszközök nem tekinthetők vállalkozásoknak, hiszen egyszerű vagyontömegek, amelyeket különálló cégek kezelnek. Ez utóbbiak rendesen adóznak hasznuk után, és nem részesülnek a DL 269/2003 12. cikke által nyújtott adócsökkentésből.

(32) Mind Olaszország, mind az Assogestioni megerősítette továbbá, hogy a kérdéses intézkedést általános adópolitikai intézkedésnek kell tekinteni, amely közvetlenül a befektetők javát szolgálja és csak közvetve gyakorol hatást a kis és közepes tőkeértékű cégekre és a befektetési eszközökre. Az érdekelt felek szerint az intézkedés a kis és közepes kapitalizációjú társaságok tőzsdei kapitalizációját hivatott javítani a többi, Európában jegyzett társasággal szemben, és mint ilyen, nem tartozik az állami támogatások ellenőrzésének alkalmazási körébe. Mind Olaszország, mind az érdekelt felek úgy érveltek, hogy az intézkedés nem minősül sem a specializálódott befektetési eszközök sem a kezelőtársaságok támogatásának. Ebből a szempontból az olasz hatóságok hangsúlyozták, hogy az intézkedés minden olyan vállalkozás számára nyitott, amely különálló – elsősorban az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba fektető – befektetési eszközöket hoz létre, és így általános érvényű intézkedésnek minősül.

(33) Tovább ezen észrevételek alapján az intézkedés nem befolyásolja a verseny, hiszen a tőkéhez való könnyebb hozzájutás bármely kis vagy közepes tőkeértékű európai vállalkozásnak javára válik. Ráadásul az intézkedés nem

([15]) A nyugdíjalapokra vontakozó egyedi adójogszabályokkal összhangban ez a valójában 5 %-os adókulcs a nyugdíjalapok specializálódott befektetési eszközökben való részvényességéből adódik, amennyiben a külföldi specializálódott befektetési eszközökből származó bevételekből (amelyekre 11 %-os helyettesítő adó vonatkozik) egy 54,55 %-os részt felszabadítanak; a maradék 45,45 %-ra vonatkozó 11 %-os adó így az összbevételre vonatkozó 5 %-os adókulcsnak felel meg. Másrészről a nyugdíjalapoknak az olasz specializálódott befektetési eszközök kapcsán elért bevételei 11 %-nak megfelelő helyettesítő adó alá esnek, mindazonáltal kihasználhatják a 6 %-os adójóváírást az ilyen specializálódott befektetési eszközök által már befizetett adó ellentételezésére.

minősül a kis és közepes kapitalizációjú társaságok támogatásának, mivel a befektetési eszközök vagy kezelőtársaságaik profitjuk maximalizálásának elve alapján hozzák meg befektetési döntéseiket.

(34) Az Assogestioni részletes információkat mutatott be az intézkedés működésének első szakaszáról (2004. év). 2004 végén három specializálódott befektetési eszköz működött: közülük korábban is létezett kettő, amely úgy módosította a szabályzatát, hogy elsősorban az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeit birtokolja, a harmadik egy új alap. Az Assogestioni jelezte, hogy az intézkedés költségvetési kiadása 2004-ben minimális volt. Az Assogestioni által bemutatott adatok alapján a Bizottság kiszámolta, hogy 2004-ben körülbelül 1,1 millió euróra rúgott a költségvetés bevételeinek kiesése, ha beleszámítjuk a korábbi évek adózására vonatkozó esetleges adóvisszatérítések áthozatalainak semlegesítéséhez szükséges kiigazításokat is. Mind Olaszország, mind az érdekelt felek úgy vélik, ezek az adatok bizonyítják, hogy a kérdéses intézkedésnek a piacra és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása elhanyagolható, figyelembe véve, hogy mind külföldi kis és közepes kapitalizációjú társaságok, mind külföldi befektetési eszközök részesülhetnek a kérdéses adócsökkentés közvetett hatásaiból.

V. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

Állami támogatás a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

(35) Miután megfontolta az olasz hatóságok és az érdekelt felek észrevételeit, a Bizottság megerősíti korábbi álláspontját, mely szerint a befektetők adójának csökkentése állami támogatásnak minősül mind a szabályozott európai piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe való befektetésire specializálódott társaságok javára, mind azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok javára, amelyek részvényeit az ilyen társaságok birtokolják, hiszen az intézkedés a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében található ilyen tárgyú feltételeknek halmozottan eleget tesz.

Szelektív kedvezmény a specializálódott befektetési eszközök javára

(36) A Bizottság mindenekelőtt megerősíti a hivatalos vizsgálati eljárást megindító levelében kifejtett nézetét, hogy bizonyos esetekben a befektetési eszközök a Szerződés 87. cikke értelmében vett vállalkozások és ezért hasznot húzhatnak a DL 269/2003 12. cikkében elrendelt adócsökkentésből. A Bizottság különösen is úgy véli, hogy – jóllehet nem minden specializálódott befektetési eszköz részesül közvetlenül a jegyzőinek biztosított adócsökkentés előnyeiből – legalábbis közvetett gazdasági előnyhöz jutnak, amennyiben a specializálódott eszközökbe történő befektetések adóterhének csökkentése arra ösztönzi a jegyzőket, hogy specializálódott eszközök befektetési jegyeit vásárolják meg, így kezelési és jegyzési díj formájában ezeknek likviditást és kiegészítő jövedelmet juttatnak.

(37) Az állami támogatásról és kockázatitőke-befektetésről szóló bizottsági közlemény ([16]) alapján abban az esetben, ha egy állami intézkedés egy alap vagy más befektetési eszköz létrehozását írja elő, szintén szükséges annak figyelembevétele, hogy az alap vagy az eszköz tekinthető-e az állami támogatásból előnyt élvező vállalkozásnak. Jelen esetben a Bizottság tudomásul veszi az olasz hatóságok azon észrevételét, amely szerint azok a specializálódott befektetési eszközök, amelyekre a DL 269/2003 12. cikkében leírt adócsökkentés vonatkozik, egyszerűen vagyontömegek, és ezért általában nem tekinthetők vállalkozásnak a Szerződés 87. cikkének értelmében. A Bizottság mindenesetre megjegyzi, hogy bizonyos esetekben az ilyen befektetési eszközök társasági formában működnek, és egyénileg élvezhetnek előnyöket, jóllehet az adózásuk elkülönül az általuk kezelt vagyon adózásától. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy más, jogi személyiség nélküli befektetési eszközöket olyan vállalkozások kezelnek, amelyek megtakarításokat kezelő cégekkel állnak versenyben, és ezért az előbb említett vállalkozások hasznot húzhatnak a kedvezményekből.

(38) A Bizottság úgy véli, hogy a specializálódott befektetési eszközök gazdasági tevékenységet végeznek, és így a 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vállalkozásnak minősülnek. Ezt a Bíróság ítélkezési gyakorlata is megerősíti a HÉA területén. A Bíróság nemrég megállapította ([17]), hogy VABT-ok átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetései a hatodik HÉA-irányelv ([18]) 4. cikkének (2) bekezdése alapján adóalanyok által végzett gazdasági tevékenységnek tekintendők. A Bíróság ítélkezési gyakorlata ([19]) alapján az első irányelv ([20]) preambulumából arra lehet következtetni, hogy a HÉA-ra vonatkozó jogszabályok harmonizálása a versenyt esetlegesen torzító tényezők kiküszöbölésére irányul, vagyis a versenysemlegesség elérésére. Mivel az állami támogatásról szóló jogszabályok és a HÉA harmonizálásáról szóló irányelvek ugyanazt a célkitűzést követik, a Bizottság megfelelőnek látja, hogy hivatkozzék az említett irányelvekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, amely megerősíti, hogy a kérdéses befektetési eszközök – működjenek bár társasági vagy nem társasági formában – gazdasági tevékenységet folytatnak és ezért a 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozások.

(39) A Bizottság következésképpen úgy véli, hogy egy specializálódott befektetési eszközökbe befektetőnek nyújtott adózási kedvezmény előnyben részesíti magát az eszközt (amennyiben társasági formában működik) vagy pedig az

([16]) HL C 235., 2001.8.21., 3. o., IV.1. pont

([17]) C-8/03. sz. BBL ügy, 42. és 43. pont

([18]) A Tanács 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.). A 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

([19]) 89/81. sz. *Hong-Kong Trade Development Council* ügy (EBHT 1982., 1277. o., 6. pont). Ld. továbbá C-317/94. sz., *Elida Gibbs* ügy (EBHT 1996., I-5339. o., 20. pont).

([20]) A Tanács 1967. április 11-i 67/227/EGK első irányelve a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (HL L 71., 1967.4.14., 1301. o.). Legutóbb a 77/388/EK irányelvvel módosított irányelv (ld. 19. lábjegyzet).

eszközt kezelő vállalkozást (amennyiben szerződéses formában működik). Különösen a specializálódott befektetési eszközök befektetési jegyei iránti kereslet növekedése hat a kezelési és jegyzési díjak összegének emelkedésére, amelyben az eszközök vagy az őket kezelő vállalkozások részesülnek.

(40) Az az érvelés, amely szerint az intézkedés nem szelektív – hiszen méretük, nemzeti hovatartozás, bejegyzési helyük vagy összetételük alapján nem különbözteti meg a befektetési eszközöket és a kezelőtársaságokat – nem helytálló, mivel az számít, hogy az indézkedés rendkívüli és a tőzsdéken jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott befektetési eszközökre és kezelőikre korlátozott adócsökkentést ír elő. A rögzült ítélkezési gyakorlat ([21]) alapján az a tény, hogy egy támogatás nem egy vagy több előzetesen egyedileg meghatározott címzetthez szól, hanem egy sor objektív feltételt határoz meg, nem kérdőjelezi meg az állami intézkedés szelektív jellegét. A Bizottság továbbá azon a véleményen van, hogy specializálódott befektetési eszközöket kezelő vállalkozásoknak az intézkedés révén nyújtott kedvezmény legyen bár csak közvetett, nem zárhatja ki egy állami támogatás meglétét, amennyiben – szintén a Bíróság rögzült ítélkezési gyakorlata ([22]) szerint – a nem-vállalati befektetőknek nyújtott közvetlen adókedvezmények közvetett támogatásnak tekinthetők azon vállalkozások számára, amelyekbe a befektetők fektetnek.

(41) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés a fent kifejtett kedvezményeket nyújtja a befektetési eszközöknek és kezelővállalkozásaiknak a többi, alternatív befektetési formákat kínáló vállalkozás kárára.

Szelektív kedvezmény azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok javára, amelynek részvényeit specializálódott befektetési eszközök birtokolják

(42) A Bizottság továbbá megerősíti a hivatalos vizsgálati eljárást megindító levelében kifejtett azon nézetét, amely szerint a kérdéses intézkedés hatásaként előnyhöz jutnak azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok, amelyeknek részvényeit azok a specializálódott befektetési eszközök birtokolják, amelyeket a DL 269/2003 12. cikke adócsökkentésben részesít. A Bizottság különösen is azon a véleményen van, hogy az intézkedés közvetett szelektív kedvezményt nyújt azon kis és közepes kapitalizációjú társaságoknak, amelyek részvényeit a specializálódott befektetési eszközök oly módon birtokolják, hogy ez részvényeik iránti megnövekedett keresletben és likviditásuk növekedésében mutatkozik meg. Azt az érvelést, hogy a kis és közepes kapitalizációjú társaságok semmilyen kedvezményben sem részesülnek, hiszen az alapok és a befektetők profitjuk maximalizálása érdekében működnek, nem lehet elfogadni, hiszen a kedvezőbb adózás vonzóbbá teszi a befektetést, amely így nagyobb likviditást biztosít a kis és közepes kapitalizációjú társaságoknak, anélkül, hogy ezek a vállalkozások aktívan közreműködtek volna a kedvezmény megszerzésében.

(43) Azt az érvelést sem lehet elfogadni, amelynek alapján a kérdéses intézkedés általános adópolitikai intézkedés volna, amelynek célja az európai kis és közepes kapitalizációjú társaságok támogatása, és nem tartozna az állami támogatásról szóló szabályok alkalmazási körébe. A Bizottság úgy véli, hogy az adózási kedvezmény nem ellensúlyozza az alapvető adózásbeli különbséget egyrészt a jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba történő kollektív befektetések, másrészt a más társaságokba történő kollektív befektetések, vagy a nem jegyzett társaságokba történő egyéni befektetések között. Az intézkedés nem igazolható saját egyedi célkitűzése alapján sem, ugyanis a csak a szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe történő kollektív befektetésekre korlátozódik az adócsökkentés, és mint ilyen sem nem irányul arra a célkitűzésre, sem nem arányos azzal a célkitűzéssel, hogy az ilyen társaságok kapitalizációját támogassa, hanem sokkal inkább annak a feltételnek van alárendelve, hogy az ilyen befektetéseket specializálódott befektetési eszközök révén hajtsák végre.

Állami források

(44) A Bizottság úgy látja, hogy az állam vagy állami források által nyújtják a tárgyalt támogatásokat. Minthogy Olaszország nem mutatott be ellenvetéseket, a Bizottság megerősíti a hivatalos eljárás megindításakor tett értékelését, amely szerint a támogatás az államtól ered, hiszen az lemond az olasz államkincstárba normálisan befolyó adóbevételek egy részéről.

A versenyre gyakorolt hatás

(45) Az intézkedés hatásait mérlegelve a Bizottság megerősíti a hivatalos eljárás megindításakor tett értékelését, amely szerint az intézkedés torzíthatja a vállalatok közötti versenyt és sértheti a tagállamok közötti kereskedelmet, mivel a kedvezményezett társaságok nemzetközi piacokon is működhetnek, valamint kereskedelmi és egyéb gazdasági tevékenységeket fejthetnek ki olyan piacokon, amelyekre jellemző az élénk verseny. A rögzült ítélkezési gyakorlat ([23]) szerint ahhoz, hogy egy intézkedés torzítsa a versenyt, elegendő, ha a támogatás címzettje a versenyre nyitott piacokon áll versenyben más vállalatokkal. Különösen az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások versenyeznek más pénzügyi vállalkozásokkal és jelentős közösségen belüli kereskedelemmel működő, nyílt piacon működnek. Azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok közül, amelyek részvényeit a DL 269/2003 12. cikkében leírt specializálódott befektetési eszközök birtokolják, legalább néhány olyan ágazatban működik, amelyre jellemző a közösségen belüli kereskedelem.

(46) A Bizottság azon a véleményen van, hogy sem az intézkedés által 2004-ben meghatározott adóköltség (1,1 millió euro), sem az abban az évben működő specializálódott eszközök korlátozott száma (három) – a kis és közepes tőkeértékű jegyzett társaságok nagy

([21]) T-55/99. sz. *CETM kontra Bizottság* ügy (EBHT 2000., I-3207. o., 40. pont) és a T-92/00. sz. és T-103/00. sz. *Territorio Histórico de Álava és mások kontra Bizottság* egyesített ügy (EBHT 2002., II-1385. o., 58. pont).

([22]) C-156/98. sz. *Németország kontra Bizottság* ügy (EBHT 2000., I-6857. o., 24-28. pont) és T-93/02. sz. *Confédération nationale du Crédit mutuel kontra Bizottság* ügyben 2005. január 18-án hozott ítélet, 95. pont.

([23]) T-214/95. sz. Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság ügy, EBHT 1998., II-717. o.

számával szemben, amelyek részvényeit birtokolják – nem módosíthatja azt a következtetést, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, elsősorban mivel a Bíróság rögzült ítélkezési gyakorlata ([24]) szerint még egy csekély támogatás is befolyásolja a versenyt és másodsorban, miután Olaszország nem zárja ki, hogy a kérdéses támogatásnak a jövőben sokkal jelentősebb gazdasági hatása is lehet. Rá kell mutatni továbbá, hogy az intézkedés korlátozott hatása azzal is magyarázható, hogy a Bizottság késedelem nélkül vizsgálatot és hivatalos eljárás indított az intézkedéssel kapcsolatban, és hogy ez befolyásolhatta a piaci szereplők viselkedését. Végül – jóllehet a támogatásra alkalmas, szabályozott európai piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok száma a 2004-es adócsökkentéshez képest viszonylag jelentős – az Olaszország által bemutatott adatokból nem lehet arra következtetni, hogy az egyes kedvezményezetteknél felmerülő kedvezmények nem haladják meg a *de minimis* támogatások korlátait.

(47) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kérdéses intézkedés (a befektetők adózása által) megváltoztatja bizonyos kereskedelmi tevékenységet végző vállalkozások versenyhelyzetét és – amennyiben ezek a nemzetközi versenyre nyitott piacokon működnek – torzítja a versenyt.

Az intézkedés jogszerűsége

(48) Az olasz hatóságok a Bizottság előzetes értesítése nélkül léptették hatályba az intézkedést, tehát nem teljesítették az Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében leírt kötelezettségüket. Amennyiben egy intézkedés az Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján állami támogatásnak minősül és a Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül lép hatályba, jogszerűtlen támogatásnak számít.

Összeegyeztethetőség

(49) A tárgyalt intézkedés a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján állami támogatásnak minősül, így közös piaccal való összeegyeztethetőségét a Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében található eltérések fényében kell értékelni.

(50) Az olasz hatóságok nem vitatták kimondottan a Bizottság 2004. május 11-i, a hivatalos vizsgálat megindítására vonatkozó levelében leírt értékelését, amely szerint jelen esetben az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett egyik olyan eltérés sem alkalmazható, amely alapján az állami támogatások összeegyeztethetőnek tekinthetők a közös piaccal és a Bizottság nem talált olyan új elemeket, amelyek cáfolnák ezt a következtetést.

(51) A juttatások jelen esetben vagy nem kötődnek semmilyen költséghez, vagy olyan költségekhez vannak kötve, amelyek sem a csoportmentességi rendeletek sem a jelenlegi közösségi iránymutatások szerint nem fogadhatók el támogatásnak.

([24]) C-142/87. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügy (EBHT 1990., I-959. o.).

(52) A Szerződés 87. cikke (2) bekezdésében említett eltérések – magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás és a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás – nem alkalmazhatók ebben az esetben.

(53) Nem alkalmazható a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett eltérés sem, az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, tekintve, hogy az intézkedés Olaszország teljes területén alkalmazásra kerül és nem csak az említett 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint érintett olasz tartományokban. Végül az intézkedés nem látszik semmilyen módon sem hozzájárulni az említett tartományok fejlődéséhez.

(54) Ugyanígy nem tekinthető az intézkedés közös európai érdeket szolgáló fontos projektnek, valamint az Olaszország gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére sem irányul, amint ez az Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének b) pontjában található. Szintén nem irányul a kultúra és a kulturális örökség megőrzésének előmozdítására, amint ezt az Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének d) pontja megállapítja.

(55) Végső soron a kérdéses intézkedést a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján kell értékelni. Eszerint jóváhagyható az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését megkönnyítő támogatás azzal a feltétellel, hogy nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben. Az intézkedés által nyújtott adózási könnyítések nem kapcsolódnak egyedi beruházásokhoz, munkahelyteremtéshez vagy egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődésének megkönnyítéséhez hozzájáruló projektekhez, és nem is arányosak ilyenekkel a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében. Az adózási könnyítések nem tekinthetők a közös piaccal összeegyeztethetőnek az állami támogatásról és kockázatitőke-befektetésről szóló bizottsági közleményben ([25]) megállapított feltételek alapján sem, mivel a könnyített befektetések a szabályozott európai piacokon jegyzett vállalkozásokra vonatkozik, és az olasz hatóságok nem mutatták be, hogy az ilyen társaságok nem jutnak megfelelő sajáttőke-finanszírozáshoz és a tőke előteremtésekor más társaságoknál magasabb költségekkel kell szembenézniük. A Bizottság megjegyzi végül, hogy – amint azt a Bíróság egy másik, egyedi befektetésekre vonakozó támogatás kapcsán megerősítette – *„nem kizárt, hogy ugyanaz az intézkedés nehézségekkel küzdő vagy érzékeny, támogatás tekintetében egyedi jogszabályokkal szabályozott ágazatokban működő vállalkozásokra is alkalmazható”* ([26]). A Bizottság arra

([25]) HL C 235., 2001.8.21., 3. o.

([26]) C-156/98. sz. *Németország kontra Bizottság* ügy, EBHT 2000., I-6857. o., 69. pont.

a következtetésre jutott, hogy az intézkedés által nyújtott kedvezmények csökkentik azokat az adókötelezettségeket, amelyeket a kedvezményezetteknek gazdasági tevékenységük során rendesen viselniük kellene, és ezért működési állami támogatásnak tekintendők, amely az ítélkezési gyakorlat szerint összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

VI. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(56) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a tárgyalt intézkedés által jóváhagyott adózási könnyítések működési állami támogatásnak minősülnek, amelyre egyetlen a hasonló támogatások általános tiltásáról szóló eltérés sem alkalmazható és amely ezért a közös piaccal összeegyeztethetetlen. A Bizottság ezen kívül úgy látja, Olaszország jogszerűtlenül léptette hatályba a tárgyalt intézkedést.

(57) Amennyiben bebizonyosodik, hogy egy jogszerűtlenül jóváhagyott állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal, természetes következmény, hogy a támogatottaktól ezt vissza kell követelni, hogy a támogatás előtti versenyhelyzet a lehető legteljesebb mértékben visszaálljon.

(58) Jelen határozat az egész intézkedésre mint olyanra vonatkozik, és azonnal végre kell hajtani, ideértve az intézkedésnek megfelelően jóváhagyott támogatások visszatérítését is a 659/1999/EK alkalmazási rendelet ([27]) 14. cikkével összhangban.

(59) Ebből a célból a Bizottság szükségesnek látja felszólítani Olaszországot, hogy először is azonnali hatállyal semmisítse meg a támogatást, amely a működési bevételek különböző adózásában nyilvánul meg az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott befektetési eszközök működési bevételének javára, valamint tájékoztassa erről a vonatkozó nemzeti rendelkezések, vagyis DL 269/2003 12. cikke szerinti kérdéses adózási ösztönzők alkalmazóit a Bizottság ezen határozatának közvetlen alkalmazása kapcsán.

(60) Másodszor Olaszországnak vissza kell követelnie a támogatást a befektetési eszközöktől, vagy a befektetési eszközöket szerződéses formában kezelő vállalkozásoktól, amelyek egyúttal a támogatás első kedvezményezettjei, és működési bevételeik után az állam részére helyettesítő adó befizetésére kötelezettek. A visszatérítendő támogatás megfelel a rendes helyettesítő adó és a kérdéses adózási ösztönzőkkel csökkentett helyettesítő adó közötti különbségnek. Ez a határozat nem sérti annak lehetőségét, hogy a befektetési eszközök vagy az őket kezelő vállalkozások ennek megfelelő összeget követeljenek jegyzőiktől, amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi. A visszatérítési kötelezettség mindazonáltal nem zárja ki annak lehetőségét, hogy mindegyik vagy néhány, egyes kedvezményezettnek nyújtott támogatás összeegyeztethető, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet ([28]) 2. cikke szerint.

(61) A Bizottság kéri Olaszországot, hogy küldje el a kért információkat az ehhez a határozathoz csatolt kérdőív használatával: töltse ki a kérdéses pénzügyi ösztöznő által érintett pénzügyi közvetítők és egyéb érdekeltek listáját, és világosan fejtse ki a tervezett és már elfogadott intézkedéseket a jogszerűtlen állami támogatás azonnali és hatékony visszatérítése érdekében. A Bizottság felszólítja Olaszországot, hogy ezen határozat elfogadásától számított két hónapon mutasson be minden olyan dokumentumot, amely a jogszerűtlen támogatás visszatérítését szolgáló eljárás megindítását bizonyítja (pl. körlevelek, visszatérítési rendeletek stb.).

(62) A visszatérítendő összegeket kamatokkal kell terhelni, amelyeket az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet ([29]) alapján kell kiszámítani,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Összeegyeztethetetlen a közös piaccal a 269/2003. sz. törvényerejű rendelet 12. cikkében leírt állami támogatás, amely adózási ösztönzőket hagy jóvá az egy szabályozott európai piacon jegyzett kis és közepes tőkeértékű vállakozások részvényeire specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások javára, és amelyet Olaszország a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével léptetett hatályba.

2. cikk

Olaszország ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül megsemmisíti az 1. cikkben említett támogatási intézkedést.

3. cikk

1. Ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül Olaszország tájékoztat minden olyan pénzügyi közvetítőt, ideértve a kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokat, és minden más olyan érdekeltet akire az 1. cikkben említett állami támogatási intézkedés vonatkozik, hogy a Bizottság azt ebben a határozatában a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette.

2. A nemzeti jog által meghatározott esetleges jogorvoslat sérelme nélkül az Olasz Köztársaság minden szükséges lépést megtesz, hogy az 1. cikkben említett és a kedvezményezettek számára jogszerűtlenül nyújtott támogatást visszakövetelje

([27]) Ld. 2. lábjegyzet.

([28]) HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

([29]) HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

a társasági formájú befektetési eszközöktől vagy – megfelelő esetben – a befektetési eszközöket szerződéses formában kezelő vállalkozásoktól.

Ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül az Olasz Köztársaság tájékoztatja a Bizottságot a kedvezményezettek azonosságáról, az egyenként nyújtott támogatások összegéről és arról a módszerről, amellyel ezeket az összegeket meghatározták.

3. A visszatérítést késedelem nélkül és a nemzeti jog szerinti eljárás keretében kell végrehajtani, ennek a határozatnak azonnali és hatékony végrehajtása érdekében.

4. A visszatérítendő támogatások magukban foglalják a kamatot is, amely a támogatásnak a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása napjától, a tényleges visszatérítés napjáig esedékes.

A kamatokat a 764/2004/EK bizottsági határozat V. fejezetének rendelkezései alapján kell kiszámítani.

4. cikk

Ennek a határozatnak az értesítési idejétől számított két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében elfogadott és tervezett intézkedésekről. Ezeket az információkat az ennek a határozatnak a mellékletében található kérdőív segítségével kell közölni. Olaszország ugyanilyen határidővel köteles bemutatni minden olyan dokumentumot, amely igazolja visszatérítési eljárás megindítását a jogszerűtlen támogatás kedvezményezettjeivel szemben.

5. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2005. szeptember 6.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az Olaszország által nyújtott C 19/2004 állami támogatási intézkedésről szóló bizottsági határozat végrehajtására vonatkozó információk: A szabályozott értékpapírpiacokon jegyzett kis vagy közepes tőkeértékű vállalkozásokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott adózási ösztönzők

1. **A támogatottak teljes száma és a visszatérítendő támogatás teljes összege**

1.1. Fejtsék ki részletesen, milyen módon kerül kiszámításra az egyes kedvezményezettektől visszakövetelendő adózási ösztönzők összege

— Tőke

— Kamatok

1.2. Mekkora az intézkedés alapján jóváhagyott jogszerűtlen adózási ösztönzők teljes visszatérítendő összege (bruttó támogatási egyenérték; …-i árakon).

1.3. Mekkora azon kedvezményezettek teljes száma, amelyektől vissza kell követelni a jelen intézkedés keretében jogszerűtlenül jóváhagyott adózási ösztönzőket.

2. **Tervezett és már elfogadott intézkedések a támogatások visszatérítéséért**

2.1. Kérjük, fejtsék ki részletesen, milyen intézkedéseket terveznek és milyen intézkedéseket fogadtak már el az adózási ösztönzők azonnali és hatékony visszatérítéséért. Részletezzék az említett intézkedések jogalapját.

2.2. Mikorra fejeződik be teljesen a visszatérítés?

3. **Az adózási ösztönzőt alkalmazó egyes adóalanyokról szóló információk**

A mellékelt táblázatban adják meg minden olyan adóalany adatait, amelytől vissza kell követelni a támogatási intézkedés keretében jogszerűtlenül jóváhagyott adózási ösztönzőket.

A támogatott azonosító adatai	A jogszerűtlenül jóváhagyott ösztönző összege (*) pénznem: ...	Visszatérített összeg (º) pénznem: ...

(*) A kedvezményezett rendelkezésére bocsátott támogatás összege (bruttó támogatási egyenérték; …-i árakon).

(º) Bruttó visszatérített összeg (kamatokkal együtt).